

thi Opholdskommunen alene er i Stand til at bedømme den stattepligtiges hele Formuesstilling for rettelig at kunne paalægge Skatten. Det er vist overmaade rigtigt i Almindelighed, men under de særlige Forhold, som her er til Stede, bør det efter min Mening ikke komme i Betragtning, thi vil en Mand drive Næring rundt om i de forskellige Kommuner, maa han finde sig i, at han i den Anledning faar et Paalæg, en Afgift, en Skat, som knytter sig til den Bedrift, som han driver i den paagældende Kommune, og det bliver altsaa efter min Mening et Tillæg, som man maa faa til sin personlige Skat, som paalignes efter Formue og Lejlighed, og i øvrigt kommer hele denne Betragtning slet ikke frem ved Spørgsmaalet om Forholdet mellem Kjøbenhavn og en anden Kommune. I Kjøbenhavn ligner man jo ikke efter Formue og Lejlighed, men har en slet og ret Indkomstskat, og det kan altsaa for kjøbenhavnske Firmaers Vedkommende aldeles ikke volde nogen Vanstielighed, at Næringskommunen fastsætter Skatten. Nu har imidlertid det foreliggende Lovforslag — og jeg har ogsaa set dette gjort gældende under de Forhandlinger, som tidligere have fundet Sted angaaende denne Sag — antaget, at det maaste vil volde praktiske Vanstieligheder at foretage denne Vigning i Næringskommunen, og jeg vil derfor være tilbøjelig til at tro, at den Vej, som Lovforslaget har valgt, og som man ogsaa synes at være ret enig om, nemlig at tage en nogenlunde fast Procent, er at foretrække, da den simplificerer hele Forretningsgangen ganske anderledes, end naar man lod Næringskommunen paaligne Afgiften og sendte den til Opholdskommunen til videre Behandling. Jeg vil altsaa tro, at man nok kunde gaa ind paa at slaas sig til Taals med en fast Procent, men den maa rigtignot være en hel Del højere end den, Regeringens Forslag tilbyder. Man har altid tidligere under de Forhandlinger, der have fundet Sted, erkendt, at Opholdskommunen har Krav paa ogsaa at faa en Del af den Fortjeneste, som en Mand har uden for sin Kommune. Det er jeg enig i, idet jeg finder, at den Virksomhed, som foregaar fra den faste Bopæl uden for Kommunen, ogsaa maa honoreres med en Del af det Udbytte, som den giver. Man har talt om, at det kunde være en Tredjedel; jeg vilde finde, at en Tredjedel ikke var mere, end hvad der kunde være rimeligt, og det er ogsaa det, man i alt Fald under de tidligere Forhandlinger om denne Sag har ment var en Andel, som Opholdskommunen havde Krav paa. Naar man altsaa siger, at en Tredjedel kommer paa Op-

holds-kommunen, saa komme vi netop ved 4 pCt. til, at Næringskommunen bestatter den paagældende Forretning med det samme, som Folk i Almindelighed statte i Købstæderne. Selvfølgelig faar Kommunen ikke mere end de 4 pCt., men den paagældende Mand eller det paagældende Firma, som driver Forretning fra en anden By, kommer dog af med den samme Procent, som hans Konkurrenter i Næringskommunen, og det er for mig Hovedsagen, det er for mig det, som er aller vigtigst for overhovedet at kunne bevare en nogenlunde sikret Handelsvirksomhed i selve Kommunen og muliggøre Folk at kunne konkurrere med de udenbys boende, som drive Næring uden at være til Stede i Kommunen.

Jeg skal indstræke mig til disse Bemærkninger, som jo væsentlig have knyttet sig til de Interesser, som Købstæderne, efter hvad jeg tror, have i det foreliggende Lovforslag. Jeg skal kun endnu gøre nogle ganske korte Bemærkninger om et Par Punkter i Lovforslaget, som jeg ogsaa anmoder det Udvalg, der bliver nedsat, om at tage under Overvejelse. Det er nemlig angaaende § 2, som omhandler de ny Overligningsmyndigheder, en Foranstaltning, som jeg fuldkommen billiger. Der foreslaas Overligningskommissionerne for Amtene og de i samme liggende Byer sammensat af „Amtmanden som Formand og tvende af Indenrigsministeren og tvende af Amtsrådet valgte Medlemmer.“ Jeg finder det kun at være ret og billigt, at Indenrigsministeren vælger disse 2 Medlemmer blandt Folk, der bo i Købstæderne, ligesom ved Valgene til de nuværende Overligningskommissioner i Købstæderne. Det vilde dog vist være ubilligt, at en Minister skulde kunne danne en Overligningskommission, bestaaende af Amtmanden plus 4 Medlemmer af Amtsdistriktet, en Overligningskommission, der i de mange Tilfælde, hvor der opstaar Konflikt mellem Landets og Byens Interesser paa Statteområdet, næppe vil kunne se paa Sagen med den Upartiskhed, som ønskeligt er.

En anden Bestemmelse, jeg har at gøre en lille Bemærkning ved, er Bestemmelsen i § 15, Litra e, hvor Spare- og Laanekasser i det hele ere fritagne for at betale personlig Kommuneskat af deres Virksomhed. Naar denne ikke drives som Væksel forretning, finder jeg det fuldkommen berettiget, at den er fri, men der er mange Sparekasser, der have en Omsætning med et meget betydeligt årligt Overskud, som henlægges til en Reservesfond, og jeg ser ikke, at der i og for sig kan være noget som helst til Ginder for — ja, jeg finder det endog ogsaa ligefrem billigt, at